

ikke saaledes, at Fiskernes Produktionsforhold er blevet dyrere, efter at Maksimalprisen blev ophævet, de er endogsaa blevet billigere siden den Tid. Jeg skal ikke sige, hvor Fejlen mest ligger, om det er hos Fiskerne, hos Detailhandlerne eller hos Importørerne; men Forholdet er saa grelt, at Prisen mange Gange har været oppe paa det dobbelte, efter at Maksimalprisen blev ophævet. Jeg takker derfor den højtærede Minister, fordi der er sat Maksimalpris paa Margarine; man kunde ellers frygte for, at Prisen vilde blive ikke 2 Kr. 70 Øre, men her ligesom for Fiskens Vedkommende stige til det dobbelte. Jeg haaber, at dette Eksempel med Fiskepriserne kan give ærede Medlemmer lidt at tænke paa, naar vi behandler Spørgsmaalet om Maksimalpriser. Overfor den store Befolkning gælder det om at skabe Stabilitet i Prisforholdene, saaledes at Befolkningen ikke i alt for høj Grad skal komme til at staa overfor opskruede Priser.

Jeg er ligeledes meget glad over, at det fastsatte Kvantum Smør pr. Individ er forhøjet fra 62½ g til 100 g om Ugen. Jeg hører nok, at Venstres Ordfører er utilfreds med denne Forhøjelse, og jeg vil gerne understrege, at Venstres Ordfører — det kan være godt ogsaa for en anden Gangs Skyld at vide det — stærkt fremhævede, at Smør her i Landet nu en Gang er blevet en Luksus. Nu er det svært at afgøre, hvad der er Luksus; hvad der er Luksus for det ene Menneske, er ikke Luksus for det andet. Jeg betragter ikke Smør som Luksus, men som et naturligt, godt dansk Produkt, og jeg vilde haabe, at ogsaa den allermindst bemidlede Del af Befolkningen havde Adgang til at nyde denne Vare. Et betydeligt Antal Læger holder paa, at Smør i mange Tilfælde er bedre end Margarine for syge Mennesker. Fordelingskontoret kan sikkert tale med om, hvorledes Lægerne i udstrakt Grad har skrevet Recept paa mere Smør til syge Familier, og det selv nu, efter at man har kunnet faa Margarine. Ogsaa ud fra dette Hensyn synes jeg, det vilde være udmærket — Lægerne er nemlig heller ikke alle saa gode Mennesker, som de burde være, nogle skriver mange Recepter, andre skriver slet ingen eller er i hvert Fald meget sparsomme dermed —, om Befolkningen, selv de allerfattigste Arbejderhjem, kan faa en Del Smør. Derfor takker jeg den højtærede Minister, fordi Kvantumet er blevet sat op, og jeg haaber ogsaa, at Venstre vil gaa med til at bibeholde dette Punkt i Lovforslaget.

Endnu skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger om den Ordning, hvorefter man kan købe Smørmærker à 4 Kr. og derved faa Smør ud over Rationeringen. Jeg har sagt, at jeg anbefaler Lovforslaget i sin Helhed, men skal dog bemærke, at naar vi lever under saadanne Forhold, at vi er nødt til at rationere nødvendige Næringsmidler, bør man efter min Mening rationere saadan, at Befolkningen kan blive nogenlunde ens stillet. Naar man lever under saa exceptionelle Forhold, er det dog en vis Tilfredsstillelse at kunne sige: Jeg lever i denne Henseende som min Nabo, og ingen kan, fordi han har nogle Kroner mere, faa mere af denne eller hin Vare. Saadan bliver Forholdet imidlertid ikke nu. Arbejderklassen eller den store ubemidlede Del af Arbejderklassen faar ikke Raad til at forøge sine Smørrationer med Smør til 7 Kr. Kiloet, det kan vi være aldeles overbeviste om. Jeg synes, det havde været rigtigst, om vi havde holdt paa, at vi rationerer det Smør, der er til Raadighed, til den billige Pris, vi hidtil har haft, og i denne Henseende stiller alle Samfundsborgere her i vort lille Land ens. Jeg tror, dette Standpunkt vilde have skabt den største Ro, den største Tilfredshed. Det bliver dog kun et Mindretal, der har Raad til at sikre sig mere Smør. Man vil naturligvis henvise Arbejderklassen til, at den kan købe Margarine; men naar det er den almindelige Opfattelse, og det er det nu en Gang her i vort Land mellem Arbejderne og selv mellem Gaardmændene, at Smør er bedre end Margarine, bliver det ligesom en lille Haan mod den ubemidlede Del af Befolkningen, at den skal være henvist til Margarinen, medens man, naar man blot har nogle flere Penge, er i Stand til at skaffe sig mere Smør. Imidlertid, selv om det Standpunkt, jeg før nævnede, havde forekommet mig det rette, vil jeg dog ikke være med til at lægge Lovforslagets Vedtagelse — om muligt endnu i Dag — nogen som helst Hindring i Vejen.

Venstres Ordfører har ønsket Sagen henvist til Udvalg. Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig, at der nedsættes Udvalg, men jeg synes, at som Sagerne ligger, vil det være rigtigst at vedtage Lovforslaget med det samme. Jeg anbefaler det til meget hurtig og velvillig Behandling, helst uden Nedsættelse af Udvalg.

N. Frederiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Vedtagelse. Dette Forslag synes mig at være et glædeligt